

[Udenrigsministeren.]

rettet til udenrigsministeriet og udenrigsministeriets embedsmænd.

Det ærede medlem hr. Morten Lange fremsatte nogle betragtninger over det umoralske princip, som her var knæsat over for folkeretten på grund af Haagdomstolens kendelse, og mente, at hermed indførte man umoral i folkeretten. Jeg skal ikke gå ind i nogen dybtgående filosofisk betragtning af dette, men jeg tror, det er ganske klogt at holde fast, at folkeret og moral ikke har så forfærdelig meget med hinanden at gøre; de bestemmelser, som fastsættes i folkeretten, gælder efter retlige regler, og der kan ikke anføres moralske synspunkter om dem. Det kan vi så beklage, hvis vi ellers kan blive enige om, hvad moral er; men sådan som det nu er, er en stat berettiget til at hævde, at man ikke er forpligtet af det, man ikke har tiltrådt, og det kan nok ikke være anderledes.

Bemærkningerne om, hvordan det er at forhandle med en stor partner, er jeg enig i; sådan er det nu engang. Men disse forhandlinger er foregået i en god og venskabelig atmosfære, og jeg synes, jævnt hvad jeg sagde for et øjeblik siden, heller ikke, at resultatet er uacceptabelt.

Det ærede medlem sagde, han måtte forbeholde sig, at man måske ikke ville stemme for en ratifikation netop ud fra det samme synspunkt. Jeg vil blot lige gøre opmærksom på, at dette ikke er en konvention, men en overenskomst mellem to lande.

Endelig gjorde det ærede medlem hr. Sigsgaard nogle bemærkninger om udtrykket „den danske bevillingshavers interesser“ og prøvede åbenbart deri at indlægge, at den danske stat og det danske udenrigsministerium her skulle have kæmpet særlig for et firma eller en privatmands interesser. Det er klart, at i denne sammenhæng er den danske bevillingshavers interesser lig med de danske interesser, idet den danske stat har givet en bevilling til et bestemt firma eller en bestemt bevillingshaver, og så må de interesser, vi hævder dér, være de danske interesser. Det er også klart, at det vil være til fordel for Danmark, hvis det lykkes at udvinde noget olie eller gas, eller hvad det kan være, af det område, som nu er dansk.

Hr. Sigsgaard stillede 3 spørgsmål, som jeg skal undlade at karakterisere, nemlig:

hvilke løfter har A. P. Møller fået, eller hvad har staten fået af A. P. Møller, eller hvad har tyskerne forlangt eller fået? De kan alle tre besvares under ét med ordet: ingenting. Betingelserne, under hvilke den danske bevillingshaver arbejder, er ganske klart fremlagt i lov og kongelig resolution; der er ikke noget fordækt i det, der er ingen grund til at mistænkeliggøre det, og det må jeg afvise.

Endelig kan jeg om artikel 7 sige, som det fremgår af bemærkningerne, at den indeholdes i alle aftaler med Forbundsrepublikken; altså også i denne.

Jeg kan i øvrigt tilsige, at jeg naturligvis er rede til i et samråd i udvalget nøjere at gå i enkeltheder, hvis man måtte ønske det.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Forslagets overgang til anden (sidste) behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående forslag til lov om kontinentalsoklen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Per Hækkerup, Poul Schlüter, Per Federspiel, Stinus og Gert Petersen har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den internationale situation?“

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om arbejderbeskyttelse i Grønland.